

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Anmodning (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Anmodning (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 131.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid71059/facsimile.pdf> (tilgået 14. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

At støtte var nødvendigt,
Alt andet uforsvarligt –

O, hvis den runde Nakke
Som Solen nu sig sænkte!
Jeg aabned mine Arme –
Det skeete, som jeg tænkte.

Dødsstraffen

Om denne Blomst er farlig?
Den er en Gift, den dræber –
Men ikke nær saa hastigt
Og sødt som dine Læber.

O skynd dig, skynd dig derfor!
Du gjør det saa behændigt;
Det Liv, som jeg kan miste,
Er eensomt og elendigt.

Skal jeg en Dødsstraf lide
For mine gale Streger,
Saa lad mig kysse Giften
I mig af *dette* Bæger!

Anmodning

Du veed, du er en Fakkell,
Og jeg, jeg arme Stakkel,
Er en elegisk Myg,
Der med sit Liv maa bøde,
Fordi den fløi for tryk
Din søde Ild imøde!

131

Gjør Pinen kort, som krymper
Den halvførbrændte Stymper;
Tryk ham i Luen ind!
Du seer, hvordan han stræber –
Hav et barmhjertigt Sind!
Tryk ham til dine Læber!

Henrykkelse

Du glade Fugl, som flyver!
I høie Træer, som suse!
Og I, Smaadyr, som krybe
Med eders Sneglehuse!

Jeg kunde eder favne,
Jeg kunde eder trykke
Til Hjertet – saa beruset,
Saa vild er jeg af Lykke.

Ældgamle Eeg, som over
Mit Hovede dig hælder,
O, du vil glædes med mig,
Du vil, naar jeg fortæller –

At hun igaar, taftes,
Da tusind Stjerner brændte,
Og Melkeveien lyste,
Mig disse Roser sendte –

Og at om Stilken viklet
Var et Papir, en Strimmel –
Saa rød og gjennemsigtig
Som denne Aftenhimmel.

132